

Jaroslav Pelikán - Jana Tichá

Deset metrů čtverečních

Třetí ročník mezinárodního malířského sympozia Velký formát - Deset metrů čtverečních probíhal od 11. do 29. 7. (1994) ve Valticích. Zúčastnilo se ho dvanáct umělců: Miroslav Adámek, Jaroslav Hovadík (ČR/SRN), Eliška Jakubíčková, Hans Jodl (Rakousko), Luboš Janota (ČR/Švédsko), Heikki Marilla (Finsko), Jan Pospíšil, Ivo Sedláček, Vladimíra Sedláková, Svatopluk Slovenčík, Jan Tichý a Anna Vančátová. Závěrečný den sympozia se konala v jízdárně valtického zámku vernisáž, kde autoři představili výsledky svého soustředění. Při této příležitosti jsem položila několik otázek Jaroslavu Pelikánovi, pedagogovi SUPŠ v Uherském Hradišti, který spolu s Janem Pospíšilem, ředitelem školy, celou akci organizuje.

Jak jste přišli na myšlenku uspořádat symposium - a proč právě ve Valticích?

Na zámku ve Valticích se konala sympozia už od roku 1989. Nejdříve to byla dvě setkání sochařů, pracujících s umělým kamenem, pak dvě malířská sympozia, ovšem bez specifického tématu, jejich podtextem bylo objevování zdejší krajiny, inspirace prostředím. Na myšlenku velkého formátu přišel Jan Pospíšil, když uviděl zámeckou jízdárnu. Je dlouhá 76 m a široká 18 m, i v parném létě je tu příjemné klima - je prostě pro práci jako stvořená. Měli jsme zpočátku trochu obavu, zda nebude vadit, že tu malíři pracují všichni pohromadě, že nemají soukromí. Ale ten prostor je takový, že dává příležitost ke komunikaci, pokud si člověk přeje, a zároveň poskytuje malíři stáhnout se na svoje území a nerušeně pracovat. Vzniká tu takový jemný vzájemný dotyk, řekl bych.

Valtický zámek a jízdárna tvoří velice inspirativní prostředí. Jak podle vás působí na malíře, kteří sem přijíždějí?

To prostředí je jistě silné, ale zároveň klidné, umožňuje koncentraci. Někdo si přiváží s sebou návrh, podklady pro práci, už ví, co bude dělat. Jiný se pokouší pracovat ad hoc, zde na místě. Obvykle umělci nevytvoří jen samotný monumentální obraz, ale i řadu studií, kreseb.

K malbě na tak velkém formátu, jako je 10 m², se málokdo běžně dostane. Ateliéry nebývají tak rozlehlé, aby umožňovaly potřebný odstup. Dovedu si představit, že o zájemce nemáte nouzi. Jak vybíráte účastníky?

Snažíme se vybírat tak, aby byly zastoupeny různé názorové polohy, neuplatňovat ve výběru osobní vkusovou diferenciaci. Letos tady bylo 12 malířů. Někteří se přihlásili na základě toho, že si přečetli v tisku oznámení, některé jsme k účasti sami vyzvali. Nemohli jsme uspokojit všechny, kdo si přáli tady pracovat. Dvanáct lidí je asi optimální počet z hlediska prostorových možností.

Kdybyste měl zhodnotit letošní ročník a porovnat ho s předcházejícími, co byste řekl?

V letošním roce bylo zvláště široké názorové i generační rozpětí účastníků. Zatímco v prvních dvou ročnících byl zastoupen spíše náš střední věk (mj. Jiří Kornatovský, Vladimír Kokolia), tentokrát se sešli výtvarníci několika generací - od třicátníků po šedesátníky. To se odrazilo i v širší názorové konfrontaci. Letos se také poprvé malovalo na plátno, dříve byly k dispozici modulované desky z laťovky.

Závěrečná prezentace tady v jízdárně trvá jen dva dny. Uvažujete o dalších zveřejnění výsledků?

Výstava je tak krátká, protože nemáme peníze na dozor a provoz. Obrazy převezeme do Uherského Hradiště, kde budou deponovány v budově SUPŠ, stejně jako práce z předchozích let. Chystáme přehlídku výsledků letošního ročníku ve foyer Městského divadla ve Zlíně, bude zahájena 22. 9. Plánujeme také výstavu, která by představila výběr ze symposií z uplynulých tří let. Hledáme pro ni prostory, chceme ji uvést v Brně, popřípadě v Praze, zkrátka v kulturním centru, kde ji může navštívit více lidí. Rádi bychom našli sponzora na publikaci souborného katalogu všech tří ročníků. Zatím vydáváme každoročně plakát s reprodukcemi všech prací a stručným textem. Finanční podporu nám poskytuje UVU, ČFVU a zlínská firma PIN.

Co byste vzkázal těm, kdo by se chtěli zúčastnit symposia příští rok?

Uvítáme jejich zájem. Mohou již nyní posílat dokumentaci své práce na adresu: Jan Pospíšil, SUPŠ, Všehrdoва 267, 686 53 Uherské Hradiště.

Připravila Jana Tichá.

© Jaroslav Pelikán, Jana Tichá 1994 (Ateliér 1994, číslo 20, str. 4)